

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

1 V. caro Christi fuerit sumpta de Adam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

fuisse consecratum, propter multa, & ingentia mysteria in eo perfecta. Fuit enim (vt creditur) domus illa domicilium B. Annæ, & in eo B. Virgo nata est, Christusq; conceptus, & saltem vsque ad fugam in Aegyptum educatus. Nam de tempore post reditum ex Agypto licet Canisius cum Baptista Mantuanò censet, in eadem domo Virginem, & Christum habitasse: mihi tamen dubia res est, quia Beda in citato loco refert fuisse in Nazareth ædificatam aliam Ecclesiam in illa domo, in qua Christus post reditum ex Agypto vsque ad grandiorē ætatem educatus est. Sed illa prior fuit semper sanctior, ac celebrior habitata, & nunc etiam est in Ecclesia celeberrima. Nam eadem illa domus, in qua hæc annuntiatio facta est, ministerio Angelorum primum in Illyricum, postea in Italiam translata est, & vsque ad præsentem diem perseverat, & Lauretana Ecclesia appellatur, & in summa religione habetur, vt ex variis Historiographis erudite tractat Canis. libr. 5. de B. Maria. c. 25. Deniq; illud non omittam, domum hanc fuisse sitam in ciuitate Nazareth (vt ex Euangelio constat) & inde fuisse Christum Nazareum vocatum, vt notat Hierony. libr. de locis Hebr. in Nazareth. Neque obstat, quod illa ciuitas erat in Galilæa, quæ ad Tribum Iudæ non pertinebat. Quia, vt notauit Abulens. Matthæ. 2. q. 88. post decem Tribuum dispersionem, Iudæi qui ex captiuitate Babylonica redierant, totam illam terram occuparunt, & ita multi ex Tribu Iudæ, ex qua erat maior pars eorum, qui redierunt, extra Iudæam domicilia & possessiones habebant.

QVÆSTIO XXXI.

De conceptione Saluatoris quo ad materiam, de qua corpus eius conceptum est, in octo articulos diuisa.

Einde considerandum est de ipsa conceptione Saluatoris. Primo, quantum ad materiam, de qua eius corpus conceptum est. Secundo, quantum ad conceptionis autorem. Tercio, quantum ad modum, & ordinem conceptionis.

Circa primum queruntur octo.
Primo, utrum caro Christi fuerit sumpta de Adam.
Secundo, utrum fuerit sumpta de Dauid.
Tercio, de genealogia Christi, quæ in Euangelio ponitur.
Quarto, utrum decuerit Christum nasci de femina.
Quinto, utrum fuerit de purissimis sanguinibus Virginis corpus eius formatum.
Sexto, utrum caro Christi fuerit in antiquis Patribus, secundum aliquid signatum.
Septimo, utrum caro Christi in Patribus fuerit peccato obnoxia.
Octauo, utrum fuerit decimata in lumbis Abrabæ.

ARTICVLVS I.

Utrum caro Christi fuerit sumpta de Adam.

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod caro Christi non fuerit sumpta ex Adam. Dicit enim Apostolus 1. ad Corinth. 15. Primus homo de terra terrenus, secundus homo, de calo celestis. Primus autem homo est Adam, secundus est Christus. Ergo Christus non est ex Adam, sed habet ab eo distinctam originem.

2. Præterea, Conceptio Christi debuit esse maxime

A miraculosa. Sed maius est miraculum, formare corpus hominis ex limo terre, quam ex materia humana, quæ de Adam trahitur. Ergo videtur, quod non fuerit conueniens Christum ab Adam carnem sumpsisse. Ergo videtur, quod corpus Christi non debuerit formari de massa humani generis deriuata ab Adam, sed de aliqua alia materia.

3. Præterea, Peccatum in hunc mundum intrauit per unum hominem, scilicet per Adam: quia omnes in eo originaliter existentes peccauerunt: vt patet Romanorum. 5. Sed si corpus Christi fuisse ab Adam sumptum, ipse etiam in Adam originaliter fuisset, quando peccauit. Ergo peccatum originale contraxisset, quod non decebat Christi puritatem. Non ergo corpus Christi est formatum de materia sumpta ab Adam.

Sed contra est, quod Apostolus dicit ad Hebræos. 2. Nusquam Angelos apprehendit, scilicet filius Dei: sed semen Abrabæ apprehendit. Semen autem Abrabæ sumptum est ex Adam: ergo corpus Christi fuit formatum de materia ex Adam sumpta.

Respondeo dicendum, quod Christus humanam naturam assumpsit, vt eam à corruptione purgaret. Non autem purgatione indigebat natura humana, nisi secundum quod infecta erat per originem vitiosam, quæ ex Adam descendebat. Et ideo conueniens fuit, vt carnem sumeret ex materia ab Adam deriuata, vt ipsa natura per assumptionem curaretur.

Ad primum ergo dicendum, quod secundus homo, id est, Christus, dicitur esse de celo, non quidem quantum ad materiam corporis: sed vel quantum ad virtutē formatiui corporis: eius, vel etiam quantum ad ipsam eius diuinitatem: secundum autem materiam corpus Christi fuit terrenum, sicut & corpus Adæ.

Ad secundum dicendum, quod sicut supradictum, mysterium Incarnationis Christi est quiddam miraculosum: non sicut ordinatum ad confirmationem fidei, sed sicut articulus fidei. Et ideo in mysterio Incarnationis non requiritur quod sit maius miraculum, sicut in miraculis, quæ sunt ad confirmationem fidei: sed quid sit diuina sapientiæ conuenientius, & magis expediens humane salutis, quod requiritur in omnibus, quæ fidei sunt. Vel potest dici, quod in mysterio Incarnationis non solum attenditur miraculū ex materia conceptus: sed magis ex modo conceptionis & partus: quia scilicet Virgo concepit, & peperit.

Ad tertium dicendum, quod sicut supra dictum est, corpus Christi fuit in Adam secundum corpulentam substantiam: quia scilicet ipsa materia corporis Christi deriuata est ab Adam. Non autem fuit ibi secundum seminalem rationem: quia non est concepta ex virili semine. Et ideo non contraxit originale peccatum, sicut ceteri, qui ab Adam per viam virili seminis deriuantur.

COMMENTARIVS.

In hoc, & sequentibus articulis multa tractat D. Th. de quibus in superioribus, vel alia occasione, vel sub aliis titulis, & rationibus disputaui. Et quia in eis locis exposita sunt, curabo diligenter inutilē repetitionē vitare, signando loca, in quibus de vna quaque re dictum sit, & ea solum addendo, quæ ad præsentis textus expositionem fuerint necessaria. In hoc ergo articulo rationem reddit D. Thom. ob quam decuit Verbum assumere humanam naturam, non ex noua materia, seu ex nihilo creatam sed ex Adam posteritate formatam. Quam rem attigit etiam supra, quæst. 4. art. 6. & à nobis tractata est disputatione 15. sectione 1. Prioris Tomi. Hic solum adde, sed doctrina huius articuli colligi Christum Dominum, sicut dicitur filius Abrabæ, vel Dauid,

Christus
cur dici nō
debeat fi-
lius Adæ.

uid, ita in rigore posse dici filium Adæ, quia sicut per humanam generationem formatus est ex filia Abraham: ita etiam ex filia Adæ. Quia verò Christus non est conceptus per feminalem generationem, ideo non est filius eius quoad culpam, nec quoad originis defectum, & propterea non solet, nec debet simpliciter appellari filius Adæ, quia hæc appellatio solet in malam partem accipi, ad denotandum defectum ex infecta origine participatum.

In solutione ad primum tractat D. Tho. illum locum primæ ad Corinth. 15. Primus homo de terra terrenus, secundus homo de celo celestis. De quo dixit etiam supra quæst. 5. artic. 1. ad primum, & nos dicta disputat. 15. sectio. 3. Reliqua in hoc articulo clara sunt.

ARTICVLVS II.

Virum caro Christi fuerit sumpta de Dauid.

169.

Secundum sic proceditur. Videtur quod Christus non sumpserit carnem de semine Dauid. Matheus enim genealogiam Christi texens eam ad Ioseph perducit, Ioseph autem non fuit pater Christi: ut supra

q. 2. 9. art. 2. & q. 28. art. 1. ad 2. dictum est. Non ergo videtur, quod Christus de genere Dauid descenderit:

2. Præterea, Aaron fuit de tribu Leui ut patet Exod. 6. Maria autem mater Christi cognata dicitur Elisabeth, quæ est filia Aaron: ut patet Lucæ. 1. Cum ergo Dauid fuerit de tribu Iuda (ut patet Matth. 1.) videtur, quod Christus de semine Dauid non descenderit.

3. Præterea, Hierem. 22. dicitur de Iechonia: Scribe istum virum sterilem, nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super solum Dauid. Sed de Christo dicitur Isai. 9. Super solum Dauid sedebit. Ergo Christus non fuit de semine Iechonia, & per consequens, nec de genere Dauid. quia Matth. à Dauid per Iechoniam seriem generationum perducit.

Sed contra est, quod dicitur Roman. 1. Qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem.

Respondeo dicendum, quod Christus specialiter duorum antiquorum patrum filius dicitur esse, Abraham scilicet, & Dauid: ut patet Matth. 1. Cuius est multiplex ratio. Prima quidem, quia ad hos specialiter de Christo promissio facta est: dictum enim Abraham Genes. 22. Benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ. Quod Apostolus de Christo exponit, dicens Gal. 3. Abraham dicte sunt promissiones, & semini eius: non dicitur & seminibus, quasi in multis, sed quasi in vno, & semini tuo, qui est Christus. Ad Dauid autem dictum est. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Unde & populus Iudeorum, ut Regem honorifice suscipientes, dicebant Matth. 21. Hosanna filio Dauid. Secundario ratio est, quod Christus futurus erat Rex, Propheta, & sacerdos: Abraham autem sacerdos fuit: ut patet ex hoc, quod Dominus dixit ad eum Genes. 15. Sume tibi vac. am triennem, &c. Fuit etiam Propheta, secundum illud quod dicitur Genes. 20. Propheta est, & orabit pro te. Dauid autem, Rex fuit, & Propheta. Tertia ratio est, quia in Abraham primo incepit circumcisio: in Dauid autem maxime manifestata est Dei electio: secundum illud quod dicitur. 1. Reg. 13. Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum. Et ideo viri usque filius Christus specialissime dicitur: ut ostendatur esse in salutem, & circumfessionem, & electionem Gentilium.

Ad primum ergo dicendum, quod hæc obiectio fuit Fausti Manichei, volentis probare Christum non esse filium Dauid, quia non est conceptus ex Ioseph, usque ad quem seriem generationis Matheus perducit. Contra quem Augustinus, respondet. 23. lib. contra Faustum, quod cum idem Euan-

gelista dicat, & virum Mariæ esse Ioseph & Christi matrem li. 23. ca. 8. Virginem esse, & Christum esse ex semine Dauid, quid restat, nisi credere Mariam non fuisse extraneam à cognitione Dauid, & eam Ioseph coniugem non frustra appellatam, propter animorum consuetudinem, quamvis ei non fuerit carne commixtus: & quod potius propter dignitatem virilem ordo generationum usque ad Ioseph perducitur? Si ergo nos credimus etiam Mariam fuisse de cognitione Dauid: quia Scripturis credimus, quæ utrumque dicunt, & Christum ex semine Dauid secundum carnem, & eius matrem Mariam, non cum viro conumbendo, sed virginem. Ut enim dicit Hieronymus, super Matth. Ex vna tribu fuit Ioseph, & Maria: Unde ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam: propter quod & simul censentur in Bethleem, quasi simul de vna stirpe generati.

Ad secundum dicendum, quod huic obiectioni Gregorius Nazian. respondet dicens, quod hoc nutu superno contingit, ut regium genus sacerdotali stirpi iungeretur, ut Christus, qui rex est, & sacerdos, ab utriusque nasceretur secundum carnem. Unde & Aaron, qui fuit primus sacerdos, secundum legem, duxit ex tribu Iuda coniugem Elisabeth filiam Aminadab. Sic ergo potuit fieri, ut pater Elisabeth aliquam uxorem habuerit de stirpe Dauid: ratione cuius Beata Virgo Maria, quæ fuit de stirpe Dauid, esset Elisabeth cognata. Vel potius è conuerso, quod pater Beata Mariæ de stirpe Dauid existens, uxorem habuerit de stirpe Aaron. Vel sicut Augustinus dicit. 23. contra Faustum. Si Ioachim pater Mariæ de stirpe Aaron fuit (ut Faustus hæreticus per quasdam scripturas apocryphas asserbat) credendum est, quod mater Ioachim fuerit de stirpe Dauid, vel etiam vxor eius: ita ut per aliquem modum Mariam dicamus fuisse de stirpe Dauid.

Ad tertium dicendum, quod per illam auctoritatem prophetiam (sicut Ambrosius dicit super Lucam) non negatur ex semine Iechonia posteros nascituros, & ideo de semine eius Christus est. Et quod regnavit Christus, non contra prophetiam est, non enim seculari honore regnavit. Ipse enim dixit, Regnum meum non est de hoc mundo.

ARTICVLVS III.

Virum convenienter genealogia Christi ab Evangelistis texatur.

Tertium sic proceditur. Videtur, quod genealogia Christi inconuenienter ab Evangelistis texatur: Dicitur enim Isai. 53. De Christo, Generationem eius quis enarrabit? Ergo non fuit generatio Christi enarranda.

2. Præterea, Impossibile est vnum hominem duos patres habere. Sed Matth. dicit, quod Iacob genuit Ioseph virum Mariæ. Lucas autem dicit Ioseph fuisse filium Heli, ergo contraria sibi inuicem scribunt.

3. Præterea, Videntur in quibusdam à se inuicem diuificari. Matth. enim in principio lib. incipiens ab Abraham, descendendo usque ad Ioseph, quadraginta duas generationes enumerat: Lucas autem post Baptismum Christi generationem Christi pernit incipiens, à Christo, & perduens generationum numerum usque ad Deum, ponens generationes septuaginta septem viroque extremo computato. Videtur igitur, quod inconuenienter generationem Christi describant.

4. Præterea, Quarto Reg. 8. legitur, quod Ioram genuit Oziam: cui successit Iosias filius eius: huius autem successit filius eius Amazias, postea regnavit filius eius Azarias, qui appellatur Ozias, cui successit Iotham filius eius.

Matthæus sup. e. 15.